

Bài 8

*Bời bời hơi thở mê mụ nhau
Và áo bay lên cúc tận trời
Suối bật khe sâu tê đầu lưỡi
Sạch hết dối gian trôi sạch hết
Sạch hết đời nhau màu đất non*

*Em bỏ ta đi đêm ba mươi
Tính ra hồ đã ba mươi năm
Ba mươi năm ấy em làm đi
Nơi xứ người ôi lắm héo hon!
Tình ơi! Một khúc thương mà tội
Ngôn ngữ ai người hư hỏng đời em
Mai mốt run chân lò luyện ngục
Thấy rõ mặt mày gian trá điêu ngoa.
Lòng hỏi lòng ơi! Bao giờ hóa đá?!*